

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 נובמבר 2015

מ"ת 23195-11-15 מדינת ישראל נ'
אחמידאת(עציר)

23182-11-15

בפני כב' השופטת נעה תבור

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

גיאב אחמידאת (עציר)

המשיב

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

נוכחים

ב"כ המבקשת : עו"ד אשר פרי

ב"כ המשיב : עו"ד עלאא מסארווה
המשיב הובא ע"י השב"ס

[הדיון מתורגם לשפה הערבית באמצעות מתורגמנית ביהמ"ש]

פרוטוקול

5-1

ב"כ המשיב

מבקש לסיים את התיק, אבל אין הסכמות עם חברי.

ב"כ המבקשת

אני זקוק לשהות על מנת להיערך לטיעונים לעונש.

[לאחר הפסקה]

ב"כ המשיב

אני מסכים לקיומן של ראיות לכאורה. אני מסכים למעצרו של המשיב ומבקש לעבור לתיק העיקרי

החלטה

מורה על מעצרו של המשיב עת"ה.

ניתנה והודעה היום ל' חשוון תשע"ו, 12/11/2015 במעמד הנוכחים.

נעה תבור, שופטת

30
31
32
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 נובמבר 2015

ת"פ 15-11-23182 מדינת ישראל נ'
אחמידאת

23195-11-15

לפני כב' השופטת נעה תבור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גיאב אחמידאת

הנאשם

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

גוזבים

ב"כ המאשימה : עו"ד אשר פרי

ב"כ הנאשם : עו"ד עלאא מסארווח
הנאשם הובא ע"י השב"ס

[הזינון מתורגם לשפה הערבית באמצעות מתורגמנית ביהמ"ש]

פרוטוקול

ב"כ הנאשם

הקראתי לנאשם את כתב האישום, הוא מכיר את עובדותיו ומעוניין להודות בו.

הנאשם

אני מודה בכתב האישום.

הכרעת דין

נוכח הודיית הנאשם אני מרשיעה אותו ב-3 בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב – 1952.

ניתנה והודעה היום ל' חשוון תשע"ו, 12/11/2015 במעמד הנוכחים.

נעה תבור, שופטת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 נובמבר 2015

ת"פ 15-11-23182 מדינת ישראל נ'
אחמידאת

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה :

יש לי פה אסופת פסיקה של בתי משפט השלום מכל הארץ, עם אמירות נורמטיביות. זה פס"ד מביהמ"ש השלום בראשלי"צ, שבמקרה דומה על 3 כניסות, יש שם 2 שב"חים, נכנסו בנסיכות דומות – פרנסה, חיפוש עבודה – השופט לא שינה את המתחם. אני יודע שיש החלטה של מחוזי חיפה, מהשלום נתנו עיכוב ביצוע לערעור על פסיקה של יומיים, עכשיו זה יושב במחוזי חיפה.

יש לי מראה מקום של 3 פסקי דין של טבריה, שני מותבים שונים שכן שינו את המתחם וסברו שמדובר במתחם 1 עד 6.

ערכים מוגנים – מוכרים ובעצימות גבוהה לאור המצב היום, שמירה על גבולות המדינה ועל בטחון מדינת ישראל. נסיכות האירוע מתחילות באמת בשב"ח שנכנס לארץ 3 פעמים, פעמיים בתקופה שעליה ארחיב עוד מעט. פעם אחת נוספת ב-2014, על פניו נראה לצורך עבודה, נסמכים על דבריו, אין לי חשד שאחלוק על מה שהוא אומר. אני חוזר על דברים שאומר כבי' השופט היימן, שמדובר בנסיכה על נוק שעשוי להיגרם והנוק הוא בהקצאת המשאבים המטורפים וכוח האדם שהמדינה משקיעה בשביל לשמור על פני כניסתם של מחבלים, של מפגעים לאומניים. לא מדובר פה על מקרה כזה, אבל ברגע שהוא ניכנס הוא מעמיד מדינה שלמה בצורך להבחן אותו מאחרים כי לאף אחד לא כתוב על המצח, הוא משאיר את המדינה במצב שהמדינה לא יודעת להבחן בינו לבין מחבל, מפנה לפס"ד בב"ש. אני מפנה לפסק דין של אל הרוש, שם דובר שהמתחם משתנה בהתאם למצב הביטחוני. קוראים עיתונים, יש לזה שמות, יש לזה כותרות מרעישות מי שאומר אינתיפאדה של סכינים, מי שאומר גל טרור, מדובר בכל מקום בארץ ובכל שעות היום, גם לפי התחזיות – לא עומד להסתיים בזמן הקרוב, אנחנו עדים להסתרות באינטרנט ובטכנולוגיה, זה לא עומד להיפסק בזמן הקרוב.

אני מבקש להפעיל את התרעת הרבים על המשיב שלנו ע"י ענישה ודרך המשיב הזה. המשיב שלנו ביחס ל-2 הכניסות: פעם אחת הוא ניכנס בסוף אוקטובר ופעם אחת בנובמבר, כשהוא יודע שכל כניסה שלו מהעידה את המצב הביטחוני הרגיש, ועדיין ניכנס לתחומי המדינה. לכן אני מבקש שביהמ"ש יקבע מתחם בין חודש ל-6 חודשים מאסר. אין לו עבר פלילי למעט הכניסות האלה, ניכנס לצורכי עבודה, אין חולק שהוא נמצא בתחנית המתחם, הוא הודה בהזמנות הראשונה, לכן אני מבקש חודש מאסר.

ב"כ הנאשם :

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 נובמבר 2015

ת"פ 15-11-23182 מדינת ישראל נ'
אחמידאת

1 מדובר באדם נשוי ויש לו ילד בן שנתיים, הוא מורה בבי"ס. ניכנס בגלל מצוקה כלכלית, הוא עזב
2 את ההוראה בגלל מצוקה כלכלית. הוא ניכנס לראשונה. הוא מתגורר בשכירות לאור מצב כלכלי
3 קשה.

4 גם הפסיקה שהברי הגיש וגם הפסיקה מחיפה לא שיתנה את המתחם, המחלוקת האם בתוך המתחם
5 יש לנוע למעלה או למטה, כאשר חברי אמר בסוף טיעונו שהוא מסכים שהמשיב הוא בתחתית
6 המתחם, כאשר עניין ההרתעה קיבלו מענה בביהמ"ש המחוזי. לא ניתן לטעון בלי להוכיח. חשוב
7 לציין שהעמדה לדין של הנאשם הזה נבעה כי מדובר בכניסה שלישית, אם לא היה מדובר בכניסה
8 שלישית – הוא לא היה מועמד לדין. זה מלמד שהטיעונים של חברי בניגוד לתביעה עצמה שלא מגישה
9 גם בימים אלה, לא מגישה כתבי אישום על כניסה ראשונה.

10 מדובר באיש מקבן, נקבעו תנאים קלים, לא הצליח לעמוד, זה מלמד שמדובר באדם שכניסתו לישראל
11 נבעה ממצוקה כלכלית קשה. הרתעתו תבוא לידי ביטוי ע"י מאסר מותנה.

12 בכניסות הקודמות הוא ישב במעצר כל פעם – פעם אחת.

13 אני סבור שהיא לא עונה בקנה אחד עם תיקון 113.

14 הנאשם הודה בהודמנות הראשונה, מדובר בחסכון בזמן שיפוטי יקר.

15 **הנאשם :**

16 אין לי מה להוסיף.

17 **גזר דין**

18 1. הנאשם הורשע בהתאם לחודאתו ב-3 עבירות של כניסה לישראל שלא כדין.

19 2. הצדדים מפנים להלכת אל הרוש באופן פרטני לפסקה המתנייחסת לאפשרות שינוי המתחם
20 בשים לב למציאות ביטחונית משתנה. בייכ המאשימה הפנה לאירועי התקופה האחרונה
21 וביקש לקבוע מתחם ענישה הנע בין חודש מאסר בפועל לבין 6 חודשים. הנימוק המרכזי עליו
22 הושם קדגש הוא הצורך בהרתעת הרביים. הסנגור הפנה לפסיקה של ביהמ"ש המחוזי בחיפה,
23 אשר הותיר את המתחם שנקבע בעניין אל הרוש על כנו.

24 3. אין מחלוקת שהנאשם ניכנס לישראל לצורך פרנסה ולא בוצעו עבירות נלוות כלשהן פרט
25 לכניסה לישראל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 נובמבר 2015

**ת"פ 15-11-23182 מדינת ישראל נ'
אחמידאת**

4. עמדת הצדדים נבחנה בעפ"ג 15-10-46537 מדינת ישראל נ' פטאפטה, וכן עפ"ג 10-46514-15 מדינת ישראל נ' רבאיעה, אשר נשמעו בבימ"ש מחוזי בחיפה. ביהמ"ש התייחס לפסקה בהלכת אל הרוש וקבע את הדברים הבאים: "אמנם הוער שם, כי ניתן לשקול שינוי במתחם הענישה על רקע תמורות במצב הביטחוני, אך לא מצא כי לצורך ההכרעה בערעורים הנוכחיים יש צורך בקביעה לפיה המצב הביטחוני החריג הנוכחי כשלעצמו מצדיק חשיבה מחודשת בנוגע למתחם הענישה הראוי לגבי העבירה בה עסקינן..." ביהמ"ש דחה את הבקשה לקבוע רף תחתון גבוה יותר בשל המצב הביטחוני.
5. אני קובעת אם כן, כי מתחם העונש ההולם שנקבע ברע"פ 13/3677 אל הרוש נ' מדינת ישראל, הוא המתחם ההולם במקרה שבפניי.
6. בקביעת העונש המתאים לנאשם נתתי זעתי לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, לגילו ולכך שאין לחובתו עבר פלילי כלשהו. לקחתי בחשבון את הודאתו של הנאשם המצביעה על נטילת אחריות. כמו כן, לקחתי בחשבון העובדה שחכניסה הראשונה לישראל הייתה בדצמבר 2014, זמן רב לפני שפרץ "המצב הביטחוני" אליו מתייחסים הצדדים בטיעונים הפעם.
7. אשר לצורך בהרתעת הרבים, התייחס ביהמ"ש המחוזי במפורש והזכיר מקובלים עליי, במלוא הענווה. לא הובהר כיצד הענישה בעניינו של הנאשם בפני תשמש הרתעת אחרים. גם במסגרת עפ"ג 15-10-60853, מדינת ישראל נ' מאדי עודד. הודגש כי המצב הביטחוני אינו משנה מבללי יסוד של השיטה המשפטית בכל הנוגע למדתיות הענישה. אינני סבורה שהמשיב שבפניי צריך לשאת על כתפיו את תוצאות הטיעונים שהועלו ע"י המאשימה.
8. לאור האמור לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
- 7, ימי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצר. הנאשם ישוחרר ממאסר עוד היום.
 - חודשיים (2) מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור עבירה בה הורשע.
 - הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 2,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מעבירה בה הורשע. לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 5 ימים.
 - קנס כספי בסך 500 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 נובמבר 2015

ת"פ 15-11-23182 מדינת ישראל נ'
אחמידאת

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ל' חשוון תשע"ו, 12/11/2015 במעמד הנוכחים.

נעה תבור, שופטת

ב"כ המבקשת:

אבקש עיכוב ביצוע ההחלטה בת 42 ש"פס"ד של מחוזי חיפה עדיין לא הלכה מחייבת, י כול להיות שביהמ"ש המחוזי בת"א, ככל שיידבוק בעמדתנו, יגזור עונש כבד יותר. אם הנאשם ישוחרר עכשיו, לא נצליח להשיג אותו שוב, הוא תושב שטחים, גם מהסיבה זאת אבקש עיכוב ביצוע. אני מבקש שמבחינת מדתינות ואני מבין שזה פוגע בזכויותיו לאחר שביהמ"ש גזר את הדין, לכן אני מבקש שבכל זאת תיתן לנו להגיש ערעור שהוא אפקטיבי.

ב"כ המשיב:

אני מפנה לסעי' 22 לחוק המעצרים, סעי' ב' שלו מדבר על כך, שהסיטואציה היא שכאשר ביהמ"ש לא מטיל מאסר בפועל, המקרה שלנו בימ"ש כן גזר מאסר בפועל, העובדה שזה חופף... איננה מעלה או מורידה מבחינת הסעיף.

ב"כ המבקשת:

מקל וחומר בוודאי שיש לי סמכות גם מסעיף זה. דבר שני, יש לי סמכות לבקש עיכוב ביצוע, ביהמ"ש יושב עתה בכובע של תיק עיקרי. זה נראה לי ברור שהמחוק לא עשה חלל ריק שיש גזירת דין כשיש מאסר בפועל ולא לתת לנו למצות זכות הערעור, זה לא סביר. אבקש עיכוב ביצוע בגלל הנסיבות.

ב"כ המשיב:

יש גזר דין, לא ניתן לתת עיכוב ביצוע עתה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 נובמבר 2015

ת"פ 11-15-23182 מדינת ישראל נ'
אחמידאת

החלטה

סעי' 22 לחסד"פ סמכויות אכיפה מעצרים קובע כך "ניתן פס"ד מרשיע נגד נאשם שהוחזק במעצר עד תום ההליכים ולא הוטל עליו עונש מאסר בפועל וחתובע הודיע כי בכוונתו לערער על קולת העונש ולבקש מאסר בפועל, רשאי ביהמ"ש שהרשיע את הנאשם לשחררו בערובה או אם שוכנע שיש חשש להימלט, לצוות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 ש' לצורך הגשת הודעת ערעור."

במקרה שבפניי הוטל מאסר בפועל ועל כן, על פניו לא קיימת סמכות להורות על עיכוב ביצוע כמבוקש ע"י התובע. כמו כן, לא נמסרה הודעה כי בכוונת המאשימה להגיש ערעור, אלא הודע על בקשה לשקול את הדברים בטרם החלטה. גם במובן זה לא קיימת הצדקה להחזיק אדם במאסר עד לקבלת החלטה. עוד ע"ש לציין, כי בשים לב למשך המאסר, פרק זמן של 72 ש' נוספות משמעותו תוספת של 30% ימי מאסר. אין זה מתקבל על דעתו.

מאחר ולא קיימת סמכות עפ"י חוק, הבקשה נדחית.

ניתנה והודעה היום ל' חשוון תשע"ו, 12/11/2015 במעמד הנוכחים.

נעה תבור, שופטת